

jeg saa fuldstændig. Seg er, siden jeg hørte tale om en Proklamation af, hvorledes man vilde stemme, bange for at gjentage det; men de Herrer maa undskyldte, at man tillader sig at sige, hvorfor man vil stemme mod denne Lov. Man maa tillægge sig overordentlig Vigtighed, naar man vil affjære Andre fra at yttre sig om, hvorfor de vilde stemme paa den eller den Maade. De andre Herrer ville helst, at vi skulle tie stille; men vi, der ikke ere indviede i Hemmelighederne, ere nødte til at sige, hvorfor vi stemme, som vi gjøre. Man siger ofte, at det er urigtigt ikke at stemme ved vigtige Velligheder; men kunne vi ikke faae at vide, hvilken heldbringende Plan der ligger bag dette forunderlige Samtykke, saa finder jeg, at man er i sin gode Ret til at sige, hvorfor man ikke vil stemme. Grunden er nemlig den, at man ikke vil stemme for Forslaget, og i Tilfald til disse Bismænd, som have ment, at Loven skulde vedtages, heller ikke vil stemme derimod. Seg proklamerer altsaa anden Gang, at jeg agter at afholde mig fra at stemme.

Zauber: Jeg havde ligesom flere Andre, der have havt Ordet, havt det Haab, at der ikke skulde være opstaaet nogen Diskussion om denne Sag; men efter at den er kommen frem, og efter forskellige Ytringer, der ere saalne, finder jeg Anledning til, for at afværge enhver Misforstaaelse angaaende mit Standpunkt, som kunde opstaa, at udtale for mit Vedkommende, at jeg betragter Sagen paa samme Maade som de ærede Medlemmer for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg lægger for mit Vedkommende Vægt paa, at der ikke opstaaer nogen Uoverensstemmelse med Hensyn til den Maade, hvorpaa man forholder sig med Hensyn til denne Sag, mellem dem, der ellers opfatte den politiske Situation paa samme Maade for Diebliffet. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg tror ikke, at det vil være fornødent eller heldigt at forlænge Diskussionen angaaende de Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), og endnu mindre de Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har fremdraget.

Jagd: Jeg skal ikke udtale mig om den eiendommelige Lidsbegrænsning, der er givet dette Lovforslag, idet det forekommer mig tydeligt, at

det store Flertal i Thinget er enigt i, at den maa finde sin Forklaring i den hele Situation, hvorunder vi befinde os. Det er kun med Hensyn til Omfanget af den Bemyndigelse, der skal gives Regjeringen indenfor Lovens Varighed, at jeg vil bemærke, at jeg ikke har havt nogen Anelse om, at denne Lov, naar den vedtages, skulde have nogen anden Betydning end nogen af de andre midlertidige Love, som vi saa ofte have vedtaget. Jeg tror ikke, at de Udtalelser, der ere fremkomne under denne Diskussion, have bidraget Noget til at klare Sagen, men snarere, at de have bidraget til at lægge en Betydning i Loven, som man ikke hidtil har fundet i saadanne Love, og da jeg tror, at det er bedst, vi blive staaende ved den høitæredede Ministers Opfattelse af midlertidige Love, skal jeg ikke fortsætte Diskussionen, men henstille, om vi ikke skulde være enige om at opgive den.

Solstein-Ledborg: Jeg finder mig ved den Ytring af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at der ingen Tvivl var om, at Regjeringen havde Ret til efter den midlertidige Lov at hæfte Universitetets Tilskud, s. Ex. ved Anvendelse af Kommunitetets Midler eller paa anden Maade, foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, der er Tvivl om, at denne Opfattelse kun kan have sin Grund i, at det ærede Medlem ikke har læst den Lov, der foreligger, da der deri staaer, at Regjeringen er bunden ved de hidtil gjældende Regler, og ikke ved de Regler, der i gamle Dage have gjældt. Hvis han havde læst dette i Forbindelse med Ordene: „De nødvendige løbende Udgifter“, saa tror jeg, at han ikke vilde have gjort sin Bemærkning hverken om Universitetet eller om Pantserflibet.

Winther: Jeg vil bemærke, at i det Lovforslag, her er Tale om, at Regjeringen skal kunne have til Grundlag for sin Styrelse, staaer der paa § 21 under Indtægtspost 11: „Tilskud af Statskassen: 136,000 Kroner“. Jeg vil tillade mig at spørge, om man tror, at Regjeringen anser sig ubemyndiget til at bruge den Post. Det var det, jeg væsentlig sigtede til, dengang jeg kom med mine Udtalelser.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.